

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Tekst uwzględniający wersje sandomierską i krakowską

Rękopis Biblioteki Wyższego Seminarium Duchownego w Kielcach, sygn. RK 45/28, k. 98v

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuły 24–25 [Gn. 23]

[k. 98v] [24] C[apitulum] XXIII. Quando^a concordia inter discordantes coram iudicio ordinata fuerit, hoc homo protestare potest cum iudice et scabinis. Quod si scabini mortui fuerint, tunc protestatur cum hominibus fidedignis, qui iudicio affuerunt. Quidquid scabini protestantur, hoc et iudex cum eis debet protestare, simul et confirmare. Sed ubi concordia extra iudicium ordinata fuerit, hoc facilius probare potest vir cum sex testibus solus metseptimus^b, qui interfuerunt et viderunt concordiam esse factam.

[25] C[apitulum] XXIII. Ubi^a concordia et fremitus diuturnus coram iudicio confirmata fuerit, si ipsam violat adversa pars, et si vincetur, ut ius dictaverit, cum iudice et scabinis, pro vulnere manum, pro homicidio collum. Sin autem contingeret, quod eam alter infringeret, hunc tamen emenda satisfacere oportet, pro vulnere IX talenta, nisi fecerit excusare secundum edictum iuris.

^a ozdobny inicjał Q wysokości dwóch wersów, in rubrum; ^b metviius

[hasła: ugoda, sąd, sędzia, ławnik, samosiód, przysięga, współprzysiężnik, kara ucięcia ręki, kara śmierci, nawiązka, zapłata, wynagrodzenie]